Минувся, брате, час гітар, люльок, балів,

Утеч від лихварів, дуелей прешляхетних,

Двобоїв ні про що і жартів іскрометних,

Що в них юнацький шал кохатись нам велів.

Дивись, Горацію, улюбленцю шинків,

Грозо всіх шулерів і любий всім бешкетник,

Найкращий друже мій, найперший співбенкетник,

Знавець крутих слівець на сотню словників,-

Дивися: устає з туманів Ельсінора

Щось несподіване, щось грізне і нове.

То не Офелія, дитина винозора,

То привид царствений! Очима він зове,

Хода, мов грім, гримить, рука вказує владно,

І мусиш діяти — негайно, невідкладно!